

INFORMATION NR. 2 1983

ETT NYTT PERSPEKTIV

Sidan 4

Vägen till det okända

**Fysiska
övningsprogram**

SIDAN 9

**Lågtflygande föremål
sågs nära Flathammar**

SIDAN 12

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen. Utk. med 6 nr/år. Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 jan. — 31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

Övriga medarbetare:
Olle Öhman, Märta Engzen, Lars Nilsson, Kenneth Eek och T. Gustavsson.

Redaktionens besöksadress:
Lagmansberga Brunngård,
596 00 Skänninge.
Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:
Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro 8 43 25-0
UFO-Information 80 kronor helår.

Bidrag från läsekreten i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär — det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att tex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

TECKNARE och ÖVERSÄTTARE

för översättning av engelska, franska och spanska texter.

Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall.

För närmare upplysningar ring (kvällstid) eller skriv till Carl-Axel Jonzon, UFO-Information, Box 16, 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30

INNEHÅLLSFÖRTECKNING:

Bibelns änglar	3
Rymdupplevelserna gav mig nya perspektiv	4
Landet runt	7
Vägen till det okända	9
Det fanns en tid (insändare)	10
Lågflygande föremål sågs nära Flathammar	11
Flygande ljusklot sprack	12
Några slags baser på Saturnus månar	13
Två uppmärksammade fall av djurrov	14
Anden Philip och det ockulta	16
Filmade UFO:s från passagerarplan	18
Visst finns det spöklifare	20
Sjukhus i Brasilien besöktes av kvinnlig UFO-pilot	24
Vattenmonster skrämde fiskare	25

Missa inte UFO-Informationens pangerbjudande:

JUBILEUMSNUMRET!

Tidningen är ett måste för den verkligt UFO-intresserade.

Beställ den medan den fortfarande finns kvar i lager!

Rekvirera ditt ex. genom att sätta in 35 kronor på postgiro

84325-0

Märk talongen
"Jubileumsnummer"

Bibelns änglar kan vara "ufonauter"!

Jonzon

Många ufologer har hävdat, att det vi idag kallar för UFO har sitt ursprung långt tillbaka i tiden, ja, ända från den tid då jorden började härberga liv i någon form. Samma personer menar också, att det vi kan utläsa i våra religioner uppvisar samma karakteristiska drag som vår tids UFO-observationer. Själv vill jag också sälla mig till den skara som menar, att våra dagars UFO-företeelser är av samma art som dem samtliga religioner talar om, låt vara med lite mera respekt.

Det som ligger närmast för oss är att söka likheter och antydningar i vår egen lära, nämligen Bibeln. Flera av de s k kontaktpersonerna, inte nödvändigtvis Adamski, även om han också hör till skaran av ufologer, har hävdat att dessa utomjordiska varelser finns mitt ibland oss utan att vi skulle kunna skilja dem från vanliga jordbor.

Av olika anledningar verkar det logiskt. Jag vill ej och kan ej, på det begränsade utrymme som en tidskrift medger, utförligt gå in på saken. Men låt oss se vad vår bibel säger om detta påstående. I kap. 13:2, Hebréerbrevet, står som följer: 'För gästen icke att bevisa gästfrihet, ty genom gästvänlighet hava många utan att veta det fått änglar till gäster' Eller i klartext: Ju mera gästvänlig man är, desto fler människor kommer man i beröring med och desto större är chanserna att man ovetande bjuder in även en icke-jordisk människa.

Men, och här är det något man

verkligen bör ta fasta på, eftersom vi inte vet om det rör sig om vanliga människor eller utomjordiska bör likheten vara exakt, och då förstår vi också att dessa änglar är vanliga dödliga eller åtminstone uppträder som sådana. Vi förstår då också, att de måste ha haft någon slags farkost för att kunna ta sig hit, och här kommer alltså dessa UFOs in i bilden. Det måste helt enkelt vara farkoster (kanske tidsmaskiner) som dessa människor/änglar använder sig av.

För att ytterligare styrka påståendet, att änglar är identiska med dagens ufonauter kan vi se vad som finns att läsa i Första Moseboken kap. 6 vers 4. Vid den tiden, liksom senare, levde jättarna på jorden, sedan Guds söner begynte gå in till dessa människors döttrar och dessa födde barn åt dem. Detta var forntidens väldiga män som voro så namnkunniga.

Jag tolkar detta så, att dessa änglar var exakt lika jordmänniskorna genetiskt såväl som utseendemässigt. I annat fall skulle de inte kunna förälska sig i jordens kvinnor, än mindre få barn med dem.

'Forntidens väldiga män' ... Ja, man kan vara väldig på mer än ett sätt. Man kan t.ex. vara väldig i den bemärkelsen, att man besitter ett högt utvecklat intellekt, som sätter sina spår i det dagliga livet, antingen andligt/filosofiskt eller tekniskt. Underligare än så behöver det inte vara. Om dessa änglar/ufonauter befruktade jordens kvinnor och om man förutsätter, vilket man på goda

grunder måste göra, att dessa besökare var andligt såväl som tekniskt högtstående jämfört med jordens folk då borde avkomman bli bättre än om befruktning skett genom en jordmänniska.

Jag tycker att det är en både logisk och enkel matematik. Nu frågar man sig självfallet, varifrån dessa änglar/ufonauter kommer? Varför inte fortsätta att läsa i vår bibel! Den är ju ändå mest lättillgänglig. Så t.ex står det i Johannes evangelium kap 10 vers 16: 'Jag har ock andra får, som icke höra till detta fårahus. Också dem måste jag draga till mig och de skola lyssna till min röst. Så skall det bliva en hjord och en herde'. Hur mycket klarare skulle han kunna uttrycka sig?

Det måste stå klart för varje tänkande människa, att vad evangelisten vill säga är att jorden ingalunda är ensam om att härbärgera liv. Och varför skulle den vara det? Se upp mot himlen en stjärnklar kväll! Bland otaliga stjärnor ser du endast någon promille! Du vet samtidigt, att varje stjärna är minst en sol som har ett större eller mindre antal planeter omkring sig, vilka kan hysa intelligent liv, låt vara i annan skepnad än här på jorden.

Edgar D. Mitchell:

Rymdupplevelser gav mig ett nytt perspektiv!

På vilket sätt beskriver man bäst erfarenheterna av en rymdfärd? Kanske bästa sättet att beskriva den är att säga att den skapar ett helt nytt perspektiv. Någon myntade ordspråket: 'Du ser inte skogen för bara träd'. Kommer man bort från jorden och ut i den djupa rymden och därifrån får en möjlighet att iakttä jorden, då ser man även skogen.

Ett helt nytt perspektiv på allt som rör människan, ett djupt känslomässigt perspektiv.

Det skulle ju vara en orimlig tanke, att den vi kallar Gud eller upphovet skulle ha skapat ett oräkneligt antal solar med tillhörande planeter helt planlöst och utan funktion! Vore det inte att nedvärdera vår Gud till det lägsta bland de lägsta? Nej, jag tror inte att Gud är så dum! Han har givetvis en tanke med allt detta. Läser man Johannes evangelium - vilket jag citerat - förstår man orsaken. Det är naturligtvis så, att dessa planeter är till för att härbärgera liv, liv i olika former, men även människor som vi.

Det framgår ju också klart, när han säger att han också har andra får att ta hänsyn till. På ett annat ställe nämner han, att i vår Herres hus finns många boningar. Vad mera kan man begära för att få oss att förstå att vi inte är ensamma och att vi sannolikt besökts och fortfarande besöks av dessa änglar/ufonauter än i dag. Detta trots att jordens bebyggare troligen inte är lika behagliga att ha och göra med som tidigare.

Under rymdfärden hade jag vad psykologerna kallar en 'Toppupplevelse', eller vad mystikerna skulle kalla en 'gätfull upplevelse'.

Min uppfattningsförmåga ökade. Jag fick även korta 'blixtar' av insikt av rent personlig natur, starka nog att få mig att ändra mitt liv, att få mig att börja söka efter meningen bakom mycket i vår omgivning. Jag har använt de senaste åren till att undersöka mentalt paranormala fenomen, 'övermänskliga' och 'övernaturliga' mentala krafter, och vad som ligger bakom dessa och liknande begrepp rent vetenskapligt, samt - vilket är viktigare - vad dessa krafter kan komma att betyda då människan skall anpassa sig till framtida beteendemönster och sociala variationer.

Helt naturligt måste dessa känslor, som jag upplevde i rymden, redan tidigare upplevts av människor som stående på en bergstopp blickat ut över de väldiga landområden man därifrån kan se. T ex från toppen av Mount Everest, kanske från förarkabinen på ett högtflygande flygplan eller kanske till och med hos en mediterande mystiker. I alla dessa situationer kan och har samma känslor helt säkert upplevts. Saken var bara den, att jag var beredd på att se jorden ur det nya perspektiv som 384000 km innebär. I och för sig är både det faktum att jag var förberedd på upplevelsen, och på det enorma avståndet provokativa begrepp, svåra att bevisa att de är möjliga. Kan en 'Metanoia' äga rum inför en för individen tidigare okänd upplevelse? (Metanoia - Sinnesförändring av typen förväntan, beredskap.)

Det fenomen jag upplevde finns så väl beskrivet i mystikernas litteratur och numera även börjat beskrivas i den vetenskapliga, psykologiska litteraturen; till stor del definierat som en **topp-upplevelse**, eller som en välustupplevelse där nya, djupa insikter blir tillgängliga för psyket.

Det finns även konstgjorda vägar att framkalla dessa toppar. Narko-

tiska droger är ett exempel på detta men med fruktansvärda bieffekter. Sådana sinnespåverkande ämnen kan och har även orsakat psykoser, där effekterna av det psykiska experimentet blev så stora och lustfyllda, att personerna försökte återkalla effekterna med mera droger. Det är möjligt att dessa droger för forskarna har ett unikt värde, men för den stora allmänheten saknar de värde vad det gäller att vidga sinnet och öka insikten. I själva verket får de nästan alltid den direkt motsatta effekten.

Forskarna börjar nu förstå de psykologiska skeendena vid 'topp-upplevelser', men de fysiologiska skeendena ligger fortfarande väl dolda. Detta är ett område vetenskapen verkligen försummat. Man tenderar att bortförklara dessa mentala funktioner som sinnesstörningar och hallucinationer - vilket ju definitivt inte är fallet. De kan framkallas på kommando och de kan kontrolleras.

Studier av den österländska mystiken, dess filosofer och teknik pekar på att dessa fenomen kan framkallas med stor säkerhet, under ordnade betingelser, och många personer ägnar där traditionsenligt hela sitt liv åt att lära sig denna teknik. Detta bevisar att det ingalunda är frågan om störningar och hallucinationer, utan att det är fråga om en teknik, som går att lära sig, och som ger personen en unik möjlighet att kontrollera den egna kroppen; att koppla bort stress, spänningar och förvirrande sinnesintryck. Dessutom ger det ett mer ändamålsenligt tänkande.

Allt detta uppnås genom att personen lär sig bibehålla ett inre lugn, en inre fred och en känsla av fullkomlighet och god vilja, oberoende av vad som händer runt omkring. Ur denna synvinkel kan denna upplevelse vara av stort värde för vårt samhälle. De sociala betydelserna blir stora för ett hemsökt, plågat samhälle av idag. Detta är också skälet till varför detta är så intressant för oss som studerar dessa mänskli-

ga funktioner.

Jag tror att det finns flera faktorer att ta i beaktande innan vi anammar rymdemigrering som ett accepterat begrepp. Rymdstationer och bosättningar i 'jordnära' banor blir av, ingen tvekan om det. Men, nu har mänsklighetens största genier börjat fundera på hur man skall knäcka de enorma avstånden till de andra solarna, våra avlägsna grannar stjärnorna. Dessa avstånd har visat sig bli ett alltmer överskuggande problem, som för tillfället förmörkar även de vildaste drömmar och vetenskapligt framåtskridande.

Detta trots att problemen här på jorden fortfarande är olösta. Själva tanken på att människan sprider sig själv och sin ohälsa till resten av universum är inte vidare tilltalande. Låt oss lösa problemen här innan vi kastar loss mot nya mål! Jag tror inte människan än på länge är mogen att ta steget ut i rymden.

Rymden är en ovänlig omgivning där vi måste skyddas, där atmosfär helt saknas. De extrema temperaturskillnaderna är skrämmande. Skyddas inte kroppen dör den mycket fort. Å andra sidan; om förutsättningarna finns, om man befinner sig i en rymddräkt eller i en rymdfarkost, då är rymden underbar. Rent psykologiskt vore det en mycket trevlig plats att bo på. Men trots allt, ogästvänligheten dominerar. Syre, dryck och föda måste föras dit. Ingenting finns på plats.

En bra rymdstation, en mänsklig bosättning, skulle kunna vara ekologiskt självförsörjande men skulle kräva ytterligare en del tekniska och vetenskapliga landvinningar utöver dagens. Frågan är dock: 'Varför göra det? Varför bygga en sådan bosättning?' Ja, om det höjer vår förmåga att lösa problemen här på jorden - vilket alla tror - då är det uppenbarligen värt att genomföra. Men att göra det enbart av den anledningen, att vi är överbefolkade, eller att vi har för många problem att

lösa och vill komma bort från alltihop, då är det utan verkligt värde.

Apolloprojektet var inte bara en viktig del av mitt liv, utan en viktig del av hela den sociala bilden i världen. Vid sidan av de gigantiska teknologiska och vetenskapliga framstegen, som gjordes under programmet, gjordes även stora ekonomiska vinster. Programmet gav tillbaka sju dollar på varje satsad. Inget annat statligt projekt har någonsin varit så framgångsrikt. Men den största vinsten som programmet gav var kanske de nya organisationsformer, som växte fram för att klara ett projekt av den storleksordningen framgångsrikt. Ett mycket viktigt steg i människans utveckling. En av de andra vinningar som erhöles, och som kan räknas till de största och som aldrig förutsetts, var dock det nya perspektivet. Vi fick en vy av mänskligheten sedd utifrån, en vy av ett litet inskränkt, ganska fränstötande hop varelser med enorma egoistiska tankar och en otrolig grymhet sinsemellan och mot andra på planeten boende varelser. Denna nya syn på oss själva kan bli en av de viktigaste stötestenarna då det gäller att nå en vändpunkt i jordens historia.

Anm: Kapten Edgar D Mitchell var den sjätte människan, som satte sin fot på månens yta. Hans promenader där kom att uppgå till totalt nio timmar. Han ledde under samma resa ett framgångsrikt försök med telepati från rymdkapseln ned till jordytan. Efter att han lämnat sin tjänst vid NASA har han ägnat sig åt att undersöka möjligheterna hos dolda inneboende krafter att påverka vår sociala framtid. Han har grundat Institute for Noetic Science numera beläget i San Francisco, där han sitter med som styrelseordförande. Han är dessutom direktör för, konsult för och tillika stor aktieägare i Information Science Corporated, som sysslar med frågor rörande mänsklighetens överlevnad.

Landet runt

Av Carl-Axel Jonzon

Fågelfors 3 januari 1983.

Vid 6.30-tiden på måndagmorgonen den 3 januari sågs mellan Högsby och Fågelfors ett större ljusklot som skiftade färg mellan vitt och orange. Ett flertal personer säger sig ha sett det egendomliga ljuset, som kom mycket snabbt och lyste upp himlavalvet för att sedan försvinna lika snabbt.

Något flygplan eller annat känt 'flygtyg' var det inte, uppger vår sagesman, som dock inte kan säga vad det var han såg, bara beskriva det.

Österfärnebo 23 januari 1983.

Ett annat klot var synligt i Österfärnebo vid 17.15-tiden på söndagsmiddagen den 23 januari. Det förflyttade sig med vaggande rörelser norrut och var synligt ungefär tre minuter. Till färgen var det rödglödande.

Norrköping 24 januari 1983.

På måndagskvällen den 24 januari var det Norrköpings tur. Ett ljussken tycks ha förflyttat sig i en båge över södra delarna av staden för att sedan slå ned i skogen.

Polisen undersökte området men utan resultat.

Lindås 4 februari 1983.

Ett ovanligt ljussken iakttogs över Lindås omkring midnatt natten till

fredagen den 4 februari. En stor, röd ljusboll flög blinkande över sydöstra bostadsområdet i Lindås på en uppskattad höjd av 200 meter. Eldklotet dök ned bakom hustaken vid Tegvägen för att efter en stund återta sin avbrutna färdriktning. Enligt observatörerna var det hela ljudlöst och överkligt.

Redan två veckor tidigare hade Visselfärda besök av ett liknande klot, som flög fram ovan hustaken på natten.

Delsbo 11 februari 1983.

Det tycks vara populärt med klot i år! Även Delsbo har begåvats med ett ljusklot omgivet av flera mindre ljusbollar som rört sig oregelbundet omkring den större. Händelsen inträffade vid 22-tiden på fredagskvällen den 11 februari. Något ovanligt var det men vad, undrar vår sagesman.

Nordingrå 14 februari 1983.

Att komma ut från ladugården och se två ljudlöst svävande föremål på endast 40 meters avstånd måste kännas lite ovanligt, åtminstone tyckte Lasse Enström i Valmsta det. Klockan var 18.22 på måndagskvällen, då han blev vittne till de flygande föremålen på kvällshimlen. De svävade ovanför varandra. Det övre var dubbelt så stort som det undre. Något ljud kunde han inte höra, inte heller se om de stod stilla eller förflyttade

sig. 'på darrande knän sprang jag in för att hämta en kikare, men när jag kom ut igen var de borta'.

Kanske kunde störningar på TV-apparaten tillskrivas dessa mystiska farkoster? Ja, det funderar Lasse över och lär väl så få göra. Något exakt svar på den frågan går än så länge inte att erhålla.

Motala 14 februari 1983.

Kloten drar söderut kan vi konstatera, men vi konstaterar också att de av någon anledning stannat en längre tid här i Motalatrakten. Vid 18-tiden såg nämligen Gösta Karlsson i Tjällmo ett ovanligt, pulserande ljus över skogen norr om Tjällmo. Ljuset hade formen av ett klot och var mycket ljusstarkt. Det förflyttade sig i öst-västlig riktning. Karlsson såg det under cirka fem minuter innan det försvann bakom skogsbrynet.

Vid 23.15-tiden på kvällen såg Gunilla Åkerlund-Pichin i Motala det pulserande ljusklotet också under fem minuter. Gunilla fick först se ljusklotet i söder och såg det försvinna i öster.

Torsdagen den 17, klockan 20.10, såg jag personligen i nordlig riktning ett ljussken eller två om man så vill. Det var nämligen ett mindre ljusklot ovanpå ett större. Det tycktes närma sig mitt hem med hög hastighet, men plötsligt försvann det ungefär som när man släcker ljuset. Någon förklaring har jag inte, men det föreföll högst överkligt.

Skall vi till sist bryta mot etiketten och avsluta **Landet Runt** med en notis från utlandet, nämligen från Låkene i Norge. Det är Hjördis Håkstad som berättar hur hon satte morgonkaffet i halsen, då ett 'tefat' landade en bit från köksfönstret!

-Jo då, säger Hjördis, visst landade ett 'tefat' 250 meter från mitt köksfönster! Det är drygt ett år sedan nu, men jag minns det som om det var igår.

Ur farkosten klev en person iförd något slags rymddräkt. Han gick med vaggande gång, som om han

var ovan vid att gå. Han gick bort mot skogsbrynet i närheten. Jag hämtade min kikare och såg under 15 minuter mycket bra både farkosten och den utanförvarande personen. Piloten, eller vad han nu var, gick in i farkosten igen och sedan lyfte den mot den klarblå himlen, och jag satt kvar med mitt odruckna morgonkaffe och funderade om det verkligen fanns 'Flygande tefat'. Jag hade tidigare skrattat åt tanken, men nu! Ja, inte kunde jag skratta längre. Jag hade ju själv sett både farkost och besättning.

Hjördis var inte ensam om att se farkosten den morgonen. Hennes närmaste granne hade just släppt ut sina kor på bete, då farkosten landade uppe vid skogsbrynet. Djuren blev i det närmaste panikslagna och det tog flera timmar innan de lugnat sig.

Insändare

Det fanns en tid

Det fanns en tid då allt var kallt, i början var kylan livets salt. Plötsligt någonstans i Universums land,

en tanke föds, så kom livets band. Ett band som många grenar fick, grenar som i sin egen fälla gick. Solen cirklar runt vår jord.

Det var vetenskapens stora ord. Likaså var jorden platt.

Andra tankar möttes utav skratt.

Nu tror vi veta hur det är, med planeter som svävar här.

Misstag har vi många gjort

Det inser vi alltför fort.

Livets band långt bort det når.

Det som finns idag, fanns igår.

Kjell 1982

Vägen till det okända

Fysiska övningsprogram

Första övningen.

Man måste konstatera att det är nödvändigt med två fysiska övningsprogram, varav det första följer här nedan.

Intag följande ställning: Ligg bekvämt (utan störande ljud eller annat). Ligg på rygg med rak rygg, fötterna hål mot hål, armar, händer och fingrar nedåt tätt intill sidorna. Till att börja med riktar du uppmärksamheten mot fötternas muskler och koncentrerar dig på dessa. De skall spännas. När du lyckats spänna fötternas muskler flyttar du uppmärksamheten uppåt, lem för lem, och spänner respektive dels muskler ända upp till nacke, huvud, mun, öron och ögon (naturligtvis de inre organen undantagna). Gör detta och håll kroppen i spant tillstånd under fem minuter (du bör ha en klocka inom synhåll). Andas med djupa andetag.

Efter första inandningen skall man tömma lungorna fullständigt och behålla dem tomma så länge man förmår. De första gångerna kan detta ske endast några sekunder, men allt eftersom övningen fortgår kan tiden utan svårighet utsträckas. Fortsätt att andas djupt och långsamt utan att släppa efter på musklerna. Tag en ny djupandning och behåll luften inne som tidigare.

Koncentrera dig på andningen medan den utförs och försök för ditt inre seende se, hur luften tränger allt längre ned och spänner ut lungorna tills trycket på 'solflätan' uppstår och därmed tvingar den elektriska ström som genomflyter dina nerver i lugn fart och rytm.

Andas in och ut under en minut. Vänd uppmärksamheten från muskler och andning och försök känna

kroppens svar i form av att kroppen känner sig laddad med elektrisk kraft.

Behåll musklerna styva och gör en förnyad djupandning. Koncentrera medvetandet på följande tanke: jag har kraft nog för att dra elektricitet till mig ur atmosfären. Tänk starkt på detta under två minuter. Slappa sedan av kroppen med början från huvudet och sedan bit för bit nedåt. Denna övning ger dig full kontroll över muskler och nerver samtidigt som din kropp laddas med positiv kraft.

Naturligtvis måste du träna under en tid, innan du kan åstadkomma detta men det är långt ifrån omöjligt. Efter att ha tränat tillräckligt kan du på ett ögonblick och utan svårighet försätta dig i detta kraft-tillstånd, vilket bl a resulterar i att all rädsla försvinner. Kroppen drar liksom en magnet till sig stärkande element ur sin omgivning. Du får perfekt kontroll över nerver och kropp. Den eventuellt följande okulta utvecklingen har sin största hjälp just i denna fysiska och psykiska plattform som du har fått tack vare den träning jag just beskrivit.

Vi får inte glömma, att kropp och själ är ett och beroende av varandra, varför kroppens övningar återverkar på själen och tvärtom. När du tränar upp dig att få en förfinad känslighet och samtidigt öppnar dig för att ta till dig goda vibrationer, som når ditt innersta, så ha i tankarna att du måste skydda dig mot överkänslighet. Om du arbetar i positiv riktning och ser allt positivt, skyddar detta dig för överkänslighet etc. Kom alltså ihåg att träna dig i att se det posi-

tiva i allt. Var öppen, glad och positiv så tar du ingen skada, när du tränar den passiva förnimmelsemöjligheten.

Andra övningen.

Påbörja inte en ny övning, förrän den föregående utförts på ett helt tillfredsställande sätt och enligt vad som föreskrivits.

Intag utgångsställning och börja med att bygga upp en inre bild av någon person du känner. Bilden skall även omfatta den omgivande miljö han eller hon befinner sig i. Förreställ dig, att du också är där på platsen. Till att börja med är det enbart en inbillningsfornimelse, och det krävs åtskilligt med tålmodig träning, innan man får klart för sig att man verkligen har möjlighet att vara på platsen. Då du lyckats komma ifrån fantasien och uppnått verklig vistelse på platsen, anmäler sig detta först genom en känsla av att vara på en annan plats än den kroppen befinner sig på. Senare kommer du också att visuellt uppfatta den plats du förflyttat dig till.

Du skall undvika att resonera med dig själv eller utomstående, huruvida det är möjligt att lämna kroppen i vaket tillstånd. Försök att vara som ett barn. Ifrågasätt inte möjligheten, för då lyckas du inte. Så fort tvivel smyger sig in i ditt sinne, upphör de aktuella vibrationerna. Koncentrera ditt sinne enbart på bilden. All aktiv verksamhet måste kopplas bort. Endast föreställningen får arbeta. På det sättet drar du till dig den sökta omgivningens vibrationer. När dessa blir tillräckligt starka, flyttar de din personlighet till den plats de kommer ifrån, alltså den plats du tänkt dig till, allt medan din fysiska kropp befinner sig på annan plats.

Samtidigt som du bedriver dessa övningar kan du börja med att försöka förnimma olika färger. Detta tillgår på följande sätt: Tag ett hundra-tal kuvert och lägg i vart och ett en bit färgat papper, naturligtvis ej samma färg i alla kuverten. Blanda

de olika kuverten så att du inte vet vilka färger som ligger var. Inställ dig passivt och ta ett kuvert ur högen, håll det mot pannan och slut ögonen (bibehåll din passiva inställning).

Så snart en färg bestämt framträder för din inre syn, skall du öppna kuvertet och kontrollera riktigheten. Denna träning är viktig, eftersom olika färger har olika utstrålning och därför är till stor hjälp när det gäller att förnimma finare vibrationer.

Misströsta inte, om resultatet är dåligt i början! En på tio är ett bra resultat i början av övningen. Till slut bör man komma så långt, att endast ett fel på hundra är acceptabelt. Lycka till med träningen!

Sjukhus i Brasilien *Forts. fr. sid 25*

pressat gräs. Denna var ungefär två meter i diameter och femton eller tjugo cm djup.

Vid en fråga från intervjuaren, sade vittnet att hon inte lagt direkt på minnet hurudan klädsel den mystiska besökaren hade, då hon tog emot henne som en helt vanlig hjälpsökande, men hon mindes dock att kvinnan var ungefär 160 cm lång och hade ljus ansiktsfärg, och hon bar en kort mantel av ett glänsande, ljusblått material ovanpå en dräkt med hög, tätslutande krage och långa ärmar. Hon bar inga handskar, men på huvudet hade hon en turban av samma material som manteln.

Källa: Vierzig Begegnungen mit Ausserirdischen in Brasilien, av Walter K Bühler.
Översättning: Sören Andersson

Beställ
UFO-Information
HANDLINGSPROGRAM

genom att sätta in

30:-

på postgiro 84325-0

Lågtflygande föremål sågs nära Flathammar

Följande berättelse har lämnats oss av Bo Liss, hans fru Åsa samt ytterligare en person som dock önskar vara anonym för UFO-Information.

Händelsen tilldrog sig i Flatvarp utanför Loftahammar, alltså i den östgötska skärgården och bevitnades av tre personer.

Klockan var 23.30 på kvällen den 28 augusti 1982 och observationstiden var så lång som fem minuter, något som inte är så vanligt i UFO-sammanhang. Vad som observerades var ett föremål, som stod stilla söder om den norra fyren. Det flyttade sig inte på flera minuter och befann sig så lågt som 10 meter ovanför vattenytan.

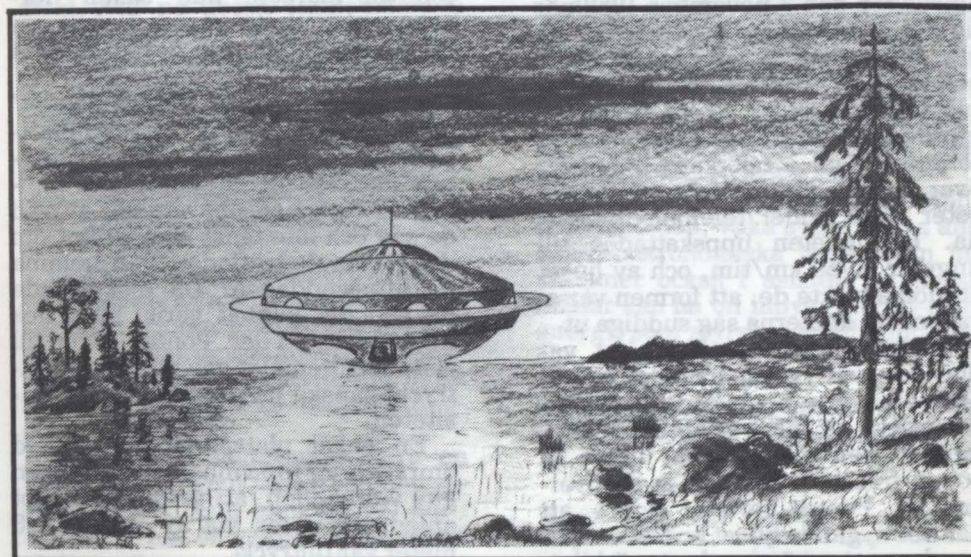
Efter några minuter (cirka fyra) förflyttade sig farkosten söderut endast för att strax ändra riktning mot land och den plats de tre befann sig på.

-Vi blev minst sagt skrämda, berättar Liss, varför vi sprang in i hu-

set och släckte all belysning. Men nyfikenheten segrade och vi gick ut igen för att se vad som hänt med farkosten. Denna hade tydligen tappat intresset för oss och fortsatte söderut igen. Den tycktes följa den inre farleden. Kanske den fått syn på någon fyr? I varje fall ökade den hastigheten avsevärt.

-Vår utsiktsplats var en bergkulle, vilket betydde att vi hade god överblick över händelseförloppet. Till slut tappade vi dock bort UFOt. Det sista vi såg var dess ljus mellan trädtopparna, innan det försvann helt. Detta är vad vittnena berättar. Följande kan tilläggas:

Vid observationstillfället rådde kraftig inlandsvind. Vädret var torrt. Det var något kyligt. Något månljus förekom inte, men stjärnor var framme. Föremålet var inte ljusare än vad den övriga himlen var. Något ljud kunde inte uppfattas. Konturer-

Föremålet hade den klassiska "tefatsformen", med ett grönt ljus ovanför. De tre vittnena till händelsen är intresserade om fler än de såg det märkliga föremålet.

na verkade något suddiga. Föremålet såg ut att vara genuint. Det gjorde såväl höjd- som hastighetsändringar.

Det från föremålet kommande ljuset var något kraftigare än vanligt månsken. Hastigheten bedömdes som mest till cirka 80 km/t. Avståndet var tre hundra meter och farkosten, som för övrigt beskådades i kikare, bedömdes till omkring fem meter i diameter. Föremålet passerade även framför några öar. Det observerades först i nordost och försvann i sydostlig riktning.

Föremålet hade den klassiska 'tefatsformen' med ett grönt ljus ovan-

på. Troligen roterande. Det lämnade en cirkulär ljusskiva på vattenytan, liknande den som uppstår när man lyser på vattnet med en strålkastare. Om så skett är oviss. Det kan också vara så, att det ljusfält som syntes på vattenytan orsakades av att farkosten var upplyst. Eller också av det gröna ljus som kom från dess ovansida eller kupol. De tre personerna är intresserade av att få veta, om fler än de såg det märkliga föremålet. Om så är fallet, kontakta då oss här på UFO-Information så lovar vi att meddela personerna i fråga.

Jonzon

Flygande ljusklot sprack som en bubbla!

Strax utanför Väderstad i Östergötland bor familjen Legander med sonen Pontus och dottern Carina. Onsdagen den 3 november 1982 när de vid 7-tiden på morgonen var på väg till bussen för att åka till skola och respektive jobb stannade Pontus plötsligt och sade: -Titta där. Han gjorde sin syster uppmärksam på ett föremål, som i rak kurs lite snett över E4:an svävade från väster till öster strax under telefonledningarna. Hastigheten uppskattades till ungefär 40-50 km/tim, och av ljuset att döma tyckte de, att formen var oval och att kanterna såg suddiga ut.

Pontus säger, att föremålet var blåvitt och att färgen påminde om ett brinnande magnesiumband. Storleken tyckte de var svår att uppskatta, men att den knappast var större än 50 cm från kant till kant är de överens om. Pontus berättar vidare, att när det flygande ljuset hunnit ett par hundra meter hände något märkligt. Som genom ett trolslag försvann hela tingesten i tomma intet!

Närmast kan det liknas vid en såpbubbla som spricker, och de såg även ett par droppar som skvättande föll till marken, när 'saken' försvann. Allt detta pågick i cirka sju till tio sekunder, och dessutom helt ljudlöst.

Även det mystiska 'försvinnandet' var utanför mänsklig hörseluppfattning, säger Pontus. De båda syskonen uppger, att de under hela händelsen varit helt opåverkade av vad de såg och inte tänkt eller pratat om det förrän de träffades igen hemma på eftermiddagen. Då diskuterade de vad det kunnat varit, men fick ingen klarhet i det. Pontus säger till sist, att föremålet gav ett 'mjukt' intryck, kanske på grund av ljusintensiteten.

En enkel platsundersökning vid området där försvinnandet ägde rum gav vid handen, att gräset av något anledning på en yta av cirka 4 x 3 meter var tilltryckt.

EVA

"Några slags baser" på Saturnus månar?

Finns det UFO-baser på Saturnus månar? Ett antal foton, som tagits på mer än en miljard kilometers avstånd från jorden, tycks peka på detta. Om man får tro detta skulle planeten Saturnus vara medelpunkten i ett väldigt nät av UFO-baser eller övervakningsstationer. En fysiker vid namn Hans Klinger säger:

-Saturnus månar och då särskilt Mimas och Lapetus ser ut att vara något slags baser. Omkring Saturnus finns så märkliga saker, att de utan överdrift kan anses vara verk av intelligenta väsen.

Bradford Smith, astronom vid Jet Propulsion Laboratory (JPL) i Pasadena USA, håller med om att Voyagers upptäckter är högst märkliga. Ytterligare en välkänd expert på rymden, Dr René Lefèvre från L'observatoire de Paris, menar att Klingers teori är ett fullkomligt logiskt svar på dessa omdiskuterade och olösta gåtor.

Klinger, som är f.d. professor vid ett universitet i södra Kalifornien och universitetet i Leipzig, är av den åsikten, att vissa Saturnusmånar möjligen kan vara konstgjorda satelliter, till vilka Mimas och de tre nyliken upptäckta månarna S-13, S-14 och S-15 hör.

Om t.ex. saturnusringarna tenderade, att spricka sönder och därmed spridas i rymden eller störta mot planeten, skulle dessa konstgjorda satelliter genom sin gravitation bidra till att så inte kan ske, menar Klinger.

Mimas kan helt enkelt vara en UFO-bas, om man får tro vad han säger. Mimas, som bara är 400 km i diameter, har en väldig krater vilken täcker nära en fjärdedel av ytan. Skulle denna krater ha en naturlig förklaring, d.v.s. vara orsakad av en

kollision, ja då skulle månen helt ha förstörts.

Troligare är då, att månen är konstgjord och utrustad med apparatur som håller den på plats. Huvudbasen för dessa UFOs skulle då möjligen vara Lapetus, en sällsam måne vars ena sida är 5 - 6 gånger så ljus som den andra. Detta tyder också enligt Klinger på att det skulle förekomma en tillverkad ljus- och/eller energikälla som stod för den egenomligheten.

Lefèvre var närvarande och en av de cirka hundra som fick se när dessa sensationella bilder överfördes från Voyager 1 via J.P.L. Enligt hans åsikter passar teorin om intelligent styrning av månarna mycket bra, bl. a. därför att Mimas, S-13 och S-14 har absolut identiska omloppsbanor. Allt vad vi vet om sådana fenomen visar, att om det skulle röra sig om verkliga månar i samma bana skulle de ovillkorligen kollidera med varandra. Eftersom så inte sker är det möjligt, att de behåller sina positioner med hjälp av intelligent teknologi. J.P.L.-medarbetaren Smith från universitetet i Arizona säger:

-Voyager har upptäckt totalt oväntade fenomen, vilka synes trotsa alla kända astronomiska lagar. Han instämmer också i åsikten att dessa månar kan ha en inbyggd kraft eller energi, som styrs av intelligenta väsen.

UFO-Nachrichten nr 268/81
Översättning: Göte Johansson

UFO-Information håller årsmöte i Lagmansberga Brunnsgård söndagen den 19 juni, kl. 17.00.
Styrelsen.

Två uppmärksammade fall av djurrov!

En sydafrikansk pilot vid namn Anton Fitzgerald berättar för Johannesburgs flygtekniska tidskrift 'Propeller över Afrika' om två märkliga UFO-händelser, vilka var likartade men ägde rum i olika kontinenter.

- Det var i slutet av juni; dagen var som vanligt disig, vilket är vanligt på Natalslätten. Jack Marios, förman på fårfarmen, och jag var på väg nedför berget mot bostaden. Det höga gräset var fullt av dagg och fuktigheten trängde så småningom in i min ena stövel, som var skadad på ett ställe. En skock pärlhönor snattade som vanligt, när de i gåsmarsch sökte sig väg genom undervegetationen. Plösslutligen tystnade de. Knappt hade jag noterat att snattandet upphört, förrän både Jack och jag fick se något konstigt på startbanan.

Startbanan var belägen vid huset där Ndolwana, vår zulu-traktorförare, redan kört fram mitt flygplan och gjort det klart för start. Men framför flygplanet på startbanan låg någonting och glödde. Vi befann oss på cirka 200 meters avstånd men fick bråttom att skynda på stegen. Medan vi skyndade mot startbanan, försökte jag finna en förklaring till den glödande anhopningen på startbanan. Det bästa jag kunde komma på var att det möjligen var sumpgas som brann. I så fall var den omfattande, omkring 30 meter i diameter!

I mitten lyste det rosafärgat men avtog utåt periferin. Vi saktade in våra steg, när vi fick se hur en flock får betedde sig mer än underligt. Djuren stod i ring runt den lysande massan och stirrade liksom förtrollade mot mitten av den lysande massan. Vi närmade oss igen, och när vi

kommit ett stenkast från fenomenet, lyfte hela massan lodrätt uppåt och dessutom ljudlöst!

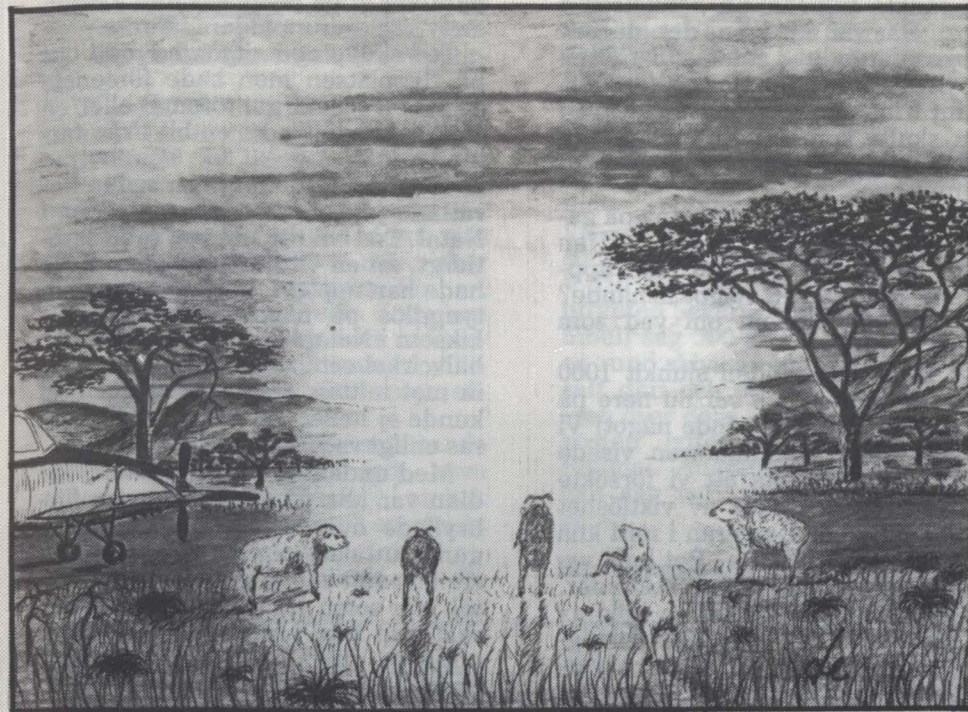
Jack ropade: -se på fåren! Och nu såg jag det också. De tycktes stå på klövspetsarna med huvudena pekande uppåt. Vi fick båda en ovanlig känsla av viktlöshet. Saliven i min mun rörde sig mot gommen. Samtidigt kände jag, hur vätskan i stöveln steg uppåt.

Ndolwana kom springande askgrå i ansiktet och talade upprört till oss. Nu äntligen har jag känt igen berättelsen om zulu-legenden som säger att den röda solen, när den stiger upp från jorden, samtidigt tar med ett djur. Sådana upplevelser som den ni just haft var kända långt innan den vite mannen kom till vårt land.

- Så småningom återtog fåren sitt normala beteende. Vid kontroll av platsen fanns inget ovanligt att se med undantag av att ett av de äldre fåren saknades. Tydligt hämtat av den lysande massan, ty det återkom aldrig. Känslan av viktlöshet försvann mer och mer under tiden jag gick bort mot flygplanet, en tvåmotorig 'Commander'. Försjunken i tankar slog jag huvudet i dörrkanten och skadade mig lindrigt.

Maskinen startade oklanderligt som vanligt, och jag funderade över hur den skulle fungera i ett område, där tyngdkraften var lägre än vanligt. Senare berättade Jack som var kvar på farmen, att han aldrig sett ett flygplan stiga så snabbt. På ett ögonblick lämnade det marken och var i ett huj försvunnet bland molnen. Min egen iakttagelse tydde på en blixstart.

Redan efter några sekunder var

"Fåren tycktes stå på klövspetsarna med huvudena riktade uppåt — och vi fick båda en ovanlig känsla av viktlöshet".

jag ovan molnen. Vid kontroll av instrumenten fann jag, att alla visade korrekta värden med ett undantag: instrumentet som visar stighastighet! Dess visare var i bottenläge, men ändå märkte jag själv ingenting ovanligt ifråga om G-påkänningar etc. Tvärtom kände jag mig ovanligt lätt och inte fasttryckt i stolen, vilket borde ha varit den normala känslan. Vid en höjd av 3000 meter var allt normalt igen, och allt avlöpte planenligt. Något ljussken såg jag aldrig till under min fortsatta flygning och kanske var det bäst så, slutar Anton. Men - det var inte sista gången ...

Tjur rövades bort.

- Andra gången jag upplevde samma sak var nästan exakt ett år senare men då på andra sidan jordklotet.

Den 15 juni träffade jag Jack på ett hotell strax intill en flygplats. Han och jag skulle före soluppgången starta från Love Field i Dallas och flyga till San Angelo. Flygplanet var en MU-2 Turboprop, som jag skulle testa med anledning av att min gamla 'Commander' skulle bytas ut.

Vi startade och Jack satt vid spakarna medan jag fyllde i en del formulär. Allt fungerade bra och så småningom gjorde vi inflygning för att landa i San Angelo. Då upptäckte vi det samtidigt! Till höger om oss syntes något som liknade en kondensstrimma från ett jetplan. Jack menade, att det var en väderballong som färgats rosa av den uppgående solen.

Medan jag försökte fotografera 'ballongen' ropade Jack: -Se hur den

stiger! Jag övergav mina formulär och tänkte tillbaka på händelsen i Natal. Där var det igen, det glödande, rosafärgade - starkast i mitten och svagare utåt kanterna. Det försvann i molnen, och jag anade vad som skulle komma. Vi var på väg rakt mot det ställe där föremålet försvunnit.

Jag sade till Jack, att dra av på gasen och förbereda landning. Han lyssnade inte på det örat utan upprepade -Har du sett något liknande? Jag påminde honom om vad som hände förra året.

Vi hade under tiden sjunkit 1000 meter i minuten och var nu nere på 30 meters höjd. Då hände något! Vi började stiga. Höjdmätaren visade klart på detta, trots att vi försökte landa. Samma känsla av viktlöshet infann sig igen. Kameran i mitt knä blev lätt som en fjäder. Det hela varade dock endast några sekunder, och vi hade lyfts upp till en höjd av 80 meter. Vi fick påbörja nedstigningen igen. Jack var starkt påverkad av det inträffade, och även efter landningen var han sig inte lik. Inkommen på flygterminalen drack vi kaffe och fick då höra en känd farmare, som via radio meddelade att ett sällsamt föremål hade landat hos honom. Vi klättrade omedelbart om-

bord på planet och några minuter senare var vi på plats hos Ted Leslie, en typisk djuruppfödare i Texas.

Ted skulle egentligen ha mött oss på flygplatsen men hade försenats av att ett rosafärgat föremål eller en 'massa' hade landat en bit ifrån farmen.

- Jag vet, sade jag, och sedan berättade jag om vad som inträffat i Natal. Ted bekräftade och sade samtidigt, att en vit tjur saknades. Själven hade han upplevt, att han kände sig tyngdlös på något underligt sätt. Liksom i Natal hade djuren stått i en halvcirkel och som förhäxade stirrat in mot mitten av ljuset. Något ljud kunde ej heller vid detta tillfälle höras enligt vad Ted sade.

Med undantag för en gammal indian var alla på gården ganska förbryllade över vad som skett. Den gamle uttalade sig om händelsen på samma sätt som traktorföraren i Natal. När solen vid sin uppgång stiger rakt upp från jorden medtager den alltid ett djur. Detta hade han hört berättas redan när han var sju år gammal.

Källa: UFO-Nachrichten nr 214, 215 1974.

Övers: Göte Johansson

Insändare

Anden Philip och det ockulta

I en nyutkommen bok om parapsykologi (Övernaturligt av Eysenck/Sargent) finns ett intressant exempel. En liten grupp mycket hängivna forskare (med bl a Iris Owen i Toronto) skrev för egen räkning en helt uppdiktad biografi om en 'ande' vid namn Philip. Därefter höll de en serie seanser i avsikt att få kontakt med honom. Så småningom började 'Philip' faktiskt kommunicera med dem med hjälp av ett ouijabord. Vad som var ännu intressantare, var att

'Philip' började lyfta bord och utföra vad som synbarligen var psykokinesi-prestationer (förflyttning av föremål som är helt skilda från varje källa till fysiskt inflytande på deras förflyttning)!

Vad visar detta, om inte att ockultism fungerar och att intelligenta osynliga väsen inte är sena att medverka om de ombedes. Att det här skulle röra sig om andars medverkan kan man i denna bok förstås inte gå med på, men någon bättre förklaring

kan man inte heller ge. Man sneglar också i samband med detta på UFOs som ett teknologiskt avancerat 'spöke' där psyko-kinesi-fall har rapporterats.

UFO-Information har i senaste numret (nr 5) börjat med detaljbeskrivningar av ockulta experiment som läsarna själva kan utföra. Jag tycker det är helt ansvarslost av Carl-Axel Jonzon att på detta sätt locka kanske aningslösa människor till experiment i mystiska former, med de konsekvenser som detta kan leda till i form av psykiska bekymmer, depressioner och manier. Allt för många har redan skadats av sådant.

Kurt Koch som haft omfattande självavårdserfarenhet av folk, som sysslat med det ockulta, gör i en bok följande analys: 'Det är ett empiriskt faktum, att där vit och svart magi utövas, har vi psykiska störningar i fa-

miljen. Denna regel kan ha undantag, fastän jag inte har mött några undantag där det var fråga om aktiva ockultister.' Och han nämner vidare olika former av fruktan som mycket vanlig konsekvens av ockult engagemang.

UFOs samband med ockulta fenomen bör också mera uppmärksammas. Telepati och klärvoajans är vanligt hos personer som uppträder som kontaktpersoner med UFOs.

Till sist vill jag avsluta med vad profeten Sakarja (Sak. 5 i vår kristna bibel) såg 500 år f.Kr. Han såg där en rund skiva av bly, en kvinna som satt däri och ett blylock som slogs igen över dess öppning och hur 'farkosten' lyftes upp mellan jord och himmel. Ängelns förklaring av vad han såg var: 'Detta är Ogudaktigheten'.

Bertil Lundberg

Svar till Bertil Lundberg.

Jaså - jag har blivit ansvarslös nu också! Jo då, det är riktigt att jag tänker införa 'beskrivningar' på hur man själv kan använda psykisk kraft till olika ändamål. Jag fick också brev från B Lundberg, där han gav mig ultimatum att sluta skriva om okulta fenomen och dess användningsområden. I annat fall skulle han sluta att prenumerera på tidningen. Han har självfallet den rätten, liksom han har rätt att resa borst mot mina inlägg i den okulta debatten. Nu är det bara så, att jag inte väjer för någon i denna som jag tycker viktiga fråga. Även om alla läsare skulle protestera, tänker jag fullfölja mina tankar i detta ämne, som för övrigt inte är tankefoster utan självfunna sanningar. Jag har alltså själv prövat om det fungerar och sett att så är fallet.

Lundberg rynkade på näsan åt min artikel om hur man tillverkar en stjärna och sedan använder densamma på ett sätt som t.ex. kan bota stammning (se artikel på sid 26 nr 5 1982). Jag har alltså själv prövat det-

ta för att se om det fungerar och det gör det, men det tar tid att lära och låter sig inte göras över en natt.

Du läser ett 30-tal tidskrifter påstår du och det måste jag tro på, eftersom du säger det, men vad för slags tidskrifter läser du? Du säger också i ditt brev till mig, att något måste väl fastna från allt det jag läser. Det tror jag säkert, men jag ifrågasätter fortfarande om du läser rätt slags tidskrifter för just detta speciella ämne som okultism ändå är. Sedan tycker jag att du skall ta konsekvenserna av det du läst och omsätta dem i praktisk erfarenhet även om det är 'knöligt' många gånger, men innan du kollat upp i praktiken så tror du endast, du vet inte, och det är fortfarande två vitt skilda saker.

Sedan kan man inte undvika saker bara för att de kan vara skadliga för människan. Jag förmodar att du inte slutat andas, dricka vatten och äta mat bara för att de är förorenade och ytterst skadliga ämnen att inta. Eller har du slutat använda elektricitet bara för att det under vissa omständig-

heter dödar människan? Kanske du rent av inte heller använder elden bara för att den kan användas i felaktiga syften - mordbrand etc? Man måste vara konsekvent här i livet, annars fungerar det inte i det långa loppet. Vad jag vill säga är, att även om en sak (vad det än är) kan vara farligt ja rent av dödlig så skall vi inte låta bli att använda den utan i stället försöka reda ut hur vi på bästa sätt skall kunna använda densamma till fromma för människan och mänskligheten. När vi lärt oss att förstå hur det fungerat då är det inte längre farligt om vi använder vår in-

FILMADE UFO:S från passagerarplan

Av Paul Cerny

Den 11 april 1977 var yrkesfotografen Fred Svihus och hans hustru Eva på väg hem till USA från en semesterresa till Nya Zeeland. Deras flygplan landade på flygplatsen i Los Angeles tidigt på morgonen. Strax därefter lyfte jumbojeten (en Boeing 747) från Los Angeles-flygplatsen för att flyga dem till deras slutliga mål, San Francisco.

Svihus och hans hustru hade båda fönsterplatser, den ena bakom den andra på babords sida. Svihus var fascinerad av de mekaniska rörelserna hos flygplanets vingklaff, på bakkanten av vingen strax framför hans sittplats och filmade klaffrörelserna just när klaffen drogs in i sitt inflygningsläge i vingen. Det stora passagerarplanet höll kurs mot nordväst, uppför kusten mot San Francisco. Morgonen var vacker och klar med endast några få spridda moln. Ca femton minuter efter start från Los Angeles, omkring kl 08.00, befann sig 747an på en ungefärlig höjd av 6000 m och flög i närheten av Vandenburgs militärflygbas. Sikten från

hämtade kunskap på rätt sätt. Skulle vi trots vår vetenskap ändå använda denna sak fel, ja, då får vi också ta dess konsekvenser. Men man kan inte vägra använda något bara för att det under vissa omständigheter kan vara farligt. Har jag lyckats göra mig förstådd? annars ger jag upp tanken på att kunna motivera mitt ställningstagande i denna fråga och övergår till nästa, men psykisk lärdom kommer jag ändå att vilja sprida. Jag är själv ett levande exempel på att det går att bemästra psykiska krafter.

Jonzon

babords sida visade en klarblå himmel mot sydväst och oceanens oändliga vidd nedanför med solen på motsatta sidan av planet. Svihus höll just på att filma vingen och molnen då ett utrop från hans hustru drog hans uppmärksamhet till något som han själv instinktivt såg i samma stund. -Min Gud, vad är det där? utbrast hon! -Ser du det, Fred? Han svarade: -Ja, jag filmar det. Fyra glödande föremål dök plötsligt upp på himlavalvet rakt emot deras fönsterplatser och på något lägre höjd och färdades i motsatt riktning till planet. Farkosterna, som var något ovala till formen, flög i trappstegsformering och färdades med mycket hög hastighet på ett uppskattat avstånd av åtta till elva km från 747an.

Svihus utnyttjade sina färdigheter som yrkesfotograf och fortsatte att följa de fyra föremålen när de passerade förbi hans fönster. Han var nog med att hålla kameran så stilla som möjligt och tätt intill plexiglasfönstret utan att vidröra det med objektivet. Han var i stånd att titta upp

då och då för att kolla in föremålen med blotta ögat medan han hela tiden filmade dem tills de försvann ur sikte bakom flygplanet. Strax innan de försvann, såg han hur de fyra plötsligt bröt formeringen och 'spred sig'. Reflexer är här helt uteslutna på grund av kameraobjektivets närhet till fönsterrutan och det faktum att UFO:na sågs klart och tydligt mot en klarblå himmel, där solen belyste dem från andra sidan av planet. Hela upplevelsen varade endast några sekunder och så vitt vi vet såg ingen av de andra passagerarna ombord något av detta skådespel. Passage-rantalet var dessutom mycket lågt. De flesta hade lämnat flygplanet i Los Angeles.

Vid ett tillfälle under filmningen lyckades han zooma in farkosterna. Filmkameran (en Bolex) var inställd på standardhastigheten arton bilder i sekunden. UFO:na upptogs på trettiofyra individuella filmrutor. Vid kursändringen i närheten av Los Angeles flygplats tog Svihus några bilder av månen, då den befann sig strax ovanför vingen. Dessa finns också på samma filmrulle. Det var intressant att jämföra storleken hos denna två-tredjedels måne, som den

sågs över vingpetsen, med de senare bilderna på de 'okända', vilka för betraktaren verkade vara omkring en tredjedel till en fjärdedel av månens storlek. Analyser av filmen kommer att genomföras ganska snart av fotoexperter och resultaten bör publiceras inom en inte alltför avlägsen framtid.

Genom kommunikationer med flygbolaget, vilket önskar anonymitet, trots att de är ganska intresserade av filmen, fick vi det bestämda intrycket att besättningen också såg föremålen. Detta har inte bekräftats och flygbolagets talesman svarade ganska svävande och reserverat på denna punkt. Enligt Svihus, som kontaktade FBI i tron att dessa skulle vara intresserade, tog flygbolaget kontakt med marinens underrättelsetjänst.

Det kan nämnas att iakttagelsen gjordes nära Vandenburgs flygva-penbas. Det kanske är detta som för-anledde regeringens intresse. Den 10 september 1977 gjordes en observation av ett UFO i samma område. Detta sågs visuellt från fyra olika passagerarplan och rapporterades av piloterna via radio. UFO:et befann sig närmast en DC-10. Detaljerna i detta fall finns i MUFONs arkiv. Vad

Fyra glödande föremål dök plötsligt upp på himlavalvet på väg mot flygplanet. De något ovala föremålen flög i trappstegsformering och färdades med mycket hög hastighet.

som gör detta fall ännu intressantare är att UFOt uppfångades på radar i Fremont, Kalifornien, där Oakland Air Traffic Controls radarinstallation är belägen.

Svihus iakttagelse gjordes i närheten av Lompoc, Kalifornien, eller strax söder om Santa Maria. Maximal observationstid uppskattades till fyra eller fem sekunder. Man undrar över hur mycket UFO-aktivitet som egentligen skett runt Vandenburg-basen. Under de gångna åren har ett stort antal ovanliga och iögonfallande rapporter, däribland ett med foton, mottagits av denne undersökare. Vid dessa tillfällen gjordes definitiva försök av militären att tysta ner händelserna.

Övervakar UFOna aktiviteterna på Vandenburg på samma sätt som de verkar göra när det gäller Cape Kennedy, White Sands och andra områden?

De fyra farkosternas läge i förhållande till varandra verkade förbli oförändrat med endast små avvikelser under upprepade genomkörningar av filmstumpen. Vid fotografisk analys, som kommer att utföras, bör

varje avvikelse i lägesförhållandena framträda mer markant och kunna mätas. Av de olika forskare, som hittills granskat och studerat filmen, uppfattade ett flertal av dessa föremålen som diskusformade. Filmen visades i juli 1977 på MUFON-stämman i Scottsdale, Arizona, av Fred Svihus. Han hade själv betalat resan dit för att låta MUFON-forskarna få se filmen. Bilderna påminner i viss utsträckning om Montana och Utah-filmerna, vilka togs för flera år sedan. Dessa filmer var på den tiden mycket intressanta för flygvapnets Blue Book-projekt.

Det är inte varje dag som en dagsljussekvens av UFOs råkar filmas av en alert och professionell fotograf ombord på ett passagerarplan när dessa rusar förbi planet. Mr Svihus hade innan sin återresa till USA läst artiklar i den nyzeeländska pressen om nyligen gjorda UFO-iakttagelser i Los Angeles-trakten.

Källa: The MUFON UFO Journal, Nr 119, okt 1977.

Översättning: Sören Andersson.

Visst finns det spökliftare!

Parapsykologen Michael Goss redovisar resultatet av sina undersökningar och måste konstatera: inte allt kan bortförklaras.

Berättelserna om spökliftare - 'personer' som åker med som passagerare i bilen och efter en stund oförklarligt försvinner - är vanligen andra- eller tredjehandshistorier om den ensamme bilföraren, som tar med en kvinnlig liftare på en enslig väg. Plötsligt försvinner hon från sätet bredvid föraren, men dessförinnan har hon lämnat sitt namn och sin adress till honom.

Händelsens höjdpunkt nås, då föraren söker upp den lämnade adres-

sen endast för att finna, att den unga lifterskan dött i en bilolycka för någon tid sedan just på den plats, där han tagit upp henne. Riktigt dramatiskt blir det när föräldrarna uppger, att liftarepisoden inträffat precis på årsdagen av flickans död.

Berättelser på detta tema syns då och då i pressen. Den 29 juli 1980 tog en bilföraren på väg 65 strax utanför Little Rock i Arkansas upp en prydlig ung man i bilen. Liftaren diskuterade en stund med föraren om världens bedrövliga tillstånd, varefter han plötsligt började sia om Kristi återkomst och sedan försvann.

I tidningarna stod det att en icke namngiven polisman hävdade, att tre

eller fyra andra bilförare hade rapporterat om samme profeterande liftare just den dagen. En vecka senare återgavs en annan, liknande händelse från en vägsträcka utanför Little Rock. Den här gången rörde det sig om ett flertal bilpassagerare, som uppgavs ha upplevt händelsen.

På ett antal vägar mellan Oregon och Washington sades en besynnerligt klädd nunna begära lift varpå hon försvann, men denna passagerare profeterade inte om Jesu återkomst - hon förutsade i stället ytterligare ett vulkanutbrott i Mount St Helen.

De här spökliftarhistorierna har ett antal varianter. Det fordon, som är inblandat i berättelserna, kan vara en taxibil, en buss, en hästdragen kärra eller, i Fjärran östern, en trehjulig. Den ensamme bilföraren kan motsvaras av flera bilister eller ett 'helt lass av passagerare'. Liftarens kön varierar också från fall till fall, liksom fantomens ålder och yttre. Uppenbarelsen kan vara en söt flicka, klädd i vitt, en man i regnrock, en malajisk kvinna i sarong eller en ungdomlig motorcyklist i svart

läderjacka.

Historierna florerar överallt: i USA, Storbritannien, Korea, Sydafrika, Tyskland, ja, överallt där det överhuvudtaget finns en acceptabel bilväg, men det kan också inträffa att mötet sker på ett dansställe. Om liftaren då är en flicka händer det, att hon lånar ett klädesplagg, som sedan återfinns svept över hennes grav sedan hon försvunnit.

Jämförbara detaljer är att liftaren lämnar något föremål i fordonet, som föraren ombeds återlämna. Detta tar honom till en uppgiven adress, där han blir underrättad om sin passagerares existens på andra sidan graven.

Det är värt att observera, att i samtliga fall själva grunden för historien är densamma. En människa av kött och blod ger en fantom - ett spöke - lift. Vanligen tros liftaren vara en avliden person, men ibland tas han också för en demon, ett helgon eller en gudomlighet.

Två kaliforniska folklivsforskare, Richard K Beardsley och Rosalie Hankey, har tillsammans ställt upp ett klassifikationsschema för 179 så-

Berättelsen om spökliftare — personer som åker med som passagerare i bilar och efter en stund oförklarligt försvinner — är vanligen andra — eller tredjehandshistorier om den ensamme bilföraren som tar med en kvinnlig liftare på en enslig väg.

dana historier som de samlat in och studerat. Deras artikel i ämnet återgavs 1942 i oktobernumret av *California Folklore Quarterly* och i den konstaterades, att 'spökliftern' med sannolikhet var en modern myt.

Beardsley och Hankey delade in berättelserna i fyra varianter. Var och en av dem hade något gemensamt drag med de andra. Den vanligaste typen var episoder, i vilka den adress som liftern lämnade senare bevisade, att liftern var en avlidens ande, ett spöke. De kallade den sortens berättelse för typ A. I typ B framträder den profeterande liftern, medan i typ C innefattas detaljer om danslokaler, lån av klädesplagg eller flickor, som lämnar kvar ett igenkänningstecken. Ibland omkommer bilföraren i en trafikolycka. Typ D begränsar sig till Hawaii; det rör sig här inte om ett spöke utan om en folklig gudom, nämligen vulkanguden Pele.

Det står klart att spökliftarhistorierna är vandringslegender - folklore som går från ett område till ett annat. Trots detta trycker tidningarna gärna sådana berättelser, som om de verkligen hade inträffat. I november 1980 berättade *the Guardian*, den sakliga engelska dagstidningen, som verkligen inte gjort sig känd för att försöka göra sensation av övernaturlig spaltfyllnad, utan att blygas att svenska bilister skrämts till vårdslös körning av spökliftare. Goss-klippböcker som täcker en period av sex år avslöjar också, att Londons *Sunday Express* på det allvarligaste sätt behandlat flera sådana berättelser. Till skillnad från de muntliga historierna av det här slaget återger tidningsartiklarna också vittnenas namn.

Parapsykologerna har kunnat konstatera, att spökliftarvittnena för det mesta är ytterst gäckande varelser - vill man ha tag i dem visar det sig, att de helt enkelt inte existerar. Det är alltså inte underligt att de psykiska forskarna inte tar sådana saker på allvar. Tyvärr är det också så, att många forskare är obenägna att ta

de historier om övernaturliga saker, vilka publiceras av dagstidningarna, på allvar. Redogörelserna karakteriseras av dem som 'förenklade' eller 'överdrivna' och nonchaleras därför fullständigt.

Det föreligger en himmelsvid skillnad mellan de metoder som uppsamlarna av dessa berättelser använder och parapsykologernas. De förra är bara intresserade av att samla historier, medan de senare letar efter dokumentation, som kan stödja berättelserna. Goss har granskat ett hundratal fantomliftningar, som inträffat på skilda platser i världen och funnit, att de flesta är sagor. De är legender som upprepar ett gammalt, folkligt tema med några nya detaljer tillagda för att förhöja kvaliteten vad gäller kraven på äkthet. Men han misstänker också, att en minoritet av sådana fall kan innehålla delar av sanning.

I mars 1980 reste Goss till Dunsstable, Bedfordshire, i södra England för att intervju en matläggare vid namn Roy Fulton. Några månader tidigare hade Fulton tagit upp en liftare i sin bil. Det var en bleklad, mörkhårig ung man som efter en stund försvann från bilsätet på det för fantomliftare typiska sättet. Här mötte författaren en person, som faktiskt hävdade att han hade upplevt något experterna brukar vilja kalla fria fantasier. -Det såg ut som om jag hade funnit det vittne jag hade trott inte existerade, förklarar Goss.

-Det framkom att Fultons upplevelse inte var alldeles lik andra fall. Fantomen var t ex inte knuten till någon tragedi i området och vilket jag fann ännu mer intressant, spöket hade inte talat. Liftaren hade bara pekat i den riktning han ville åka. Dessutom hade mötet bara varat några minuter.

Fultons möte var helt normalt, ända tills liftern plötsligt försvann. Liftaren öppnade bildörren för att komma in och tände ljuset i bilen. Bortsett från mannens påfallande

blekhet och ovanligt långt utdragna käke fanns det ingenting, som kunde säga föraren, att han hade en ovanlig passagerare.

Om han inte hade beslutat sig för att erbjuda passageraren en cigarett några minuter senare skulle Fulton kanske ha kunnat fortsätta att köra länge i tron att han hade någon vid sin sida.

Så snart han upptäckt att passageraren var borta körde Fulton till sin vanliga pub, där han berättade vad som hänt. Han var inte berusad, när han hade sin upplevelse, och polisen i samhället noterade särskilt att han var nykter då han avgav rapport.

Problemet med denna händelse är självklart bristen på bevis. Vem som helst kan naturligtvis hävda, att Fulton är en ovanligt fantasifull ung man som hittat på sin historia för att med hjälp av den göra sig själv intressant. Goss anser att sådana förklaringar inte håller. Fulton kunde ha bättrat på sin story på många sätt. Ett talande spöke skulle t ex ha varit mycket mer fascinerande.

Goss har undersökt ytterligare några mystifierande engelska fall av detta slag. Han har i de flesta av dem funnit någon spricka. Inte heller finns de bevis som den psykiske granskaren kräver för att finna stöd för händelseförloppet.

Han förklarar:

-Preliminärt vill jag säga, att spökliftningar verkligen kan inträffa. Men jag tror inte att dessa sällsynta fall nödvändigtvis måste ha samband med spöken eller andar.

-Fantompassagerarna är ett gammalt fenomen. De förekom långt före bilen. I Nya testamentet, i 1600- och 1700-talsballader och i berättelser från det gamla Kina återfinns sådana historier.

-Kanske är det så att vi, när vi reser om natten, blir känsliga för det okända. Vi liknar de hjältar som i gamla tiders sägner färdades på vägar där alla slags faror kunde möta. En aspekt av detta är exempelvis 'fruktan för främlingar', som kan ta

sig uttryck i en fantomliftar-upplevelse. Då omständigheterna är de rätta kan den där spökliftern dyka upp ur vårt undermedvetna och bli lika verklig för oss som en dröm kan vara för den som drömmer.

-Påståendet att spökliftar-upplevelsen är en hallucination undergräver inte dess trovärdighet. Den moderna amerikanska forskningen i fråga om hallucinationer, som åstadkommit med droger eller på hypnotisk väg, visar att dessa inre syner är verkliga - åtminstone för den person som gör erfarenheten - samt att de noga räknat är mera att se som produkten av en förändrad uppfattning av verkligheten.

-Trovärdigheten av varje sådan individuell hallucination förhöjs av det faktum, att de figurer vi ser - mer med våra själsliga ögon än våra fysiska - sammanfaller med vad som är både möjligt och acceptabelt för verkliga varelser att göra. De går runt hinder i stället för rätt igenom dem och de utför endast handlingar, som passar in i den aktuella situationen och gör heller ingenting som inte vilken mänsklig varelse som helst skulle göra i liknande fall.

-Kanske var det på det sättet som spöket i Roy Fultons bil fick ljuset att lysa i hans bil. Om han hallucinerat fram en varelse med normal mänsklig förmåga att öppna en bildörr, kan också denna hjärna ha 'fordrat' att ljuset i logikens namn skulle tändas.

Vad jag vill hävda är alltså, att spökliftar-upplevelsen grundar sig på något dynamiskt, urtypiskt förlopp. Det lösgöres eller återupplivas, när den mentala spänning som den nattliga körningen utgör förvrider hjärnans arbetssätt.

-Oddsens för att något sådant verkligen skall inträffa är astronomiska. Därför är också händelser av det här slaget så sällsynta.

Källa: *Fate*, juni 1982
Översättning och bearbetning:
Olle Öhman.

Sjukhus i Brasilien besöktes av kvinnlig UFO-pilot

Tidigt på morgonen den 25 augusti 1968 inträffade på sjukhuset Sana-torio Serafim Ferreira i Lins (i staten São Paulo), en händelse som genom sin ovanliga karaktär chockade och väckte allmänt uppseende. Fallet omtalades i otaliga tidningar och tid-skrifter, inte endast brasilianska. Fyra månader efter händelsen inter-vjuade SBEDV huvudpersonen i dra-mat. Intervjun skedde i hennes bo-stad i Caicara, på ca 45 minuters gångavstånd från sjukhuset i vilket en rekonstruktion genomfördes.

Enligt vittnet, Maria José Cintra, som är anställd vid sjukhuset, sked-de följande:

Omkring klockan fem på morgo-nen den 25 augusti, när doña Maria steg upp och som vanligt förberedde sig för sitt arbete, hörde hon från gården ett brusande och ett svagt ljud som från nedväxlingen av en bil. Hon öppnade fönstret, tittade ut och fick se konturerna av en kvinnlig ge-stalt som stod utanför dörren. -Vänta ett ögonblick, jag kommer strax, ro-pade Doña Maria, varpå hon tog på sig sin vita blus och gick nedför trap-pan och öppnade dörren. Är det en inlämning? frågade hon damen, ty hon är van vid att folk kommer dit vid alla möjliga tidpunkter på dyg-net. Som svar yttrade besökaren några ord på ett helt främmande språk, varvid hon räckte fram ett kärl, som var ca tjugo cm högt. Då hon förstod att kvinnan önskade vat-ten ledde Maria Cintra henne till den automatiska dricksvattenapparaten i en annan hall vid ingången.

När hon fyllde kärlet med vatten lade hon märke till dess ovanliga formskönhet. Därefter räckte besö-karen fram en bägare, som var ca sju cm hög och försedd med ett filterrör,

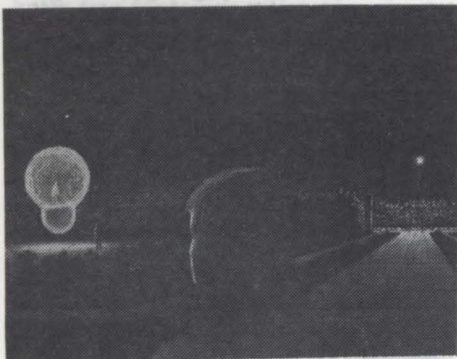
och Maria tryckte ned pedalen och fyllde även denna med vatten.

Medan besökaren drack ur bäga-ren, sade Maria Cintra: -Vattnet här är gott, verkligen gott. Därefter rik-tade besökaren en frågande blick mot två bilar, som stod parkerade u-te på gården, och vilka man kunde se genom glasrutan på en dörr. Den an-ställda gav följande förklaring:

-Den där, sade hon i det hon peka-de på en av bilarna, -tillhör tjänstgö-rande läkaren, och den andra tillhör förvaltaren.

De båda kvinnorna gick sedan till-baka längs den långa korridoren. Vid ankomsten till vestibulen lämnade doña Maria över kärlet till besöka-ren, vilken med ena handen tog emot det och med den andra lätt klappade sin ledsagarinna på axeln, varvid hon tre gånger upprepade or-det: -Abaúra.

Doña Maria förstod inte vad kvin-nan sade, och hon undrade inte sär-skilt över det, ty hon är van vid att konfronteras med folk av alla möjliga nationaliteter, varav många inte be-härskar portugisiska.

I det genomskinliga, päronformade, föremålet såg hon en skugga röra sig. Omedelbart efteråt antrade den mystiska kvinnan farkosten som se-dan helt ljudlöst lyfte från marken.

Doña Maria ledsagade kvinnan till ytterdörren. Hon stannade nyfiket, då hon såg hur kvinnan gick ut och klev över en trädgårdsplanta och gick i en helt annan riktning än mot grinden. Detta var underligt, för om-rådet är inhägnat och det finns en-dast en utgång. I denna stund såg Maria att ljuset tändes i en päronfor-mad farkost som svävade ca 70 cm över gräsmattans mitt.

-Då måste det finnas människor i den, tänkte Maria, och detta bekräf-tades när hon i det genomskinliga fö-remålet såg en skugga, liksom en hand som tryckte ned ett dörrhand-tag. Därefter antrade tydligt kvin-nan farkosten för plötsligt syntes hon inte längre.

Efter detta lyfte farkosten från marken, helt ljudlöst med undantag av ett svagt brusande, samma ljud som hon hade hört innan den besyn-nerliga men bildsköna personen uppenbarade sig.

Fullkomligt skräckslagen stängde Maria José dörren, gick tillbaka till väggen och mumlade: -Åh, ett fly-gande tefat. Hon kände sig så tagen att hon darrade och hennes kläder blev fullkomligt genomvåta av svett.

Chocken var så intensiv, att hon kis-sade i byxorna. Helt förvirrad gick hon tillbaka in i sitt rum. Där gick hon från vägg till vägg och visste in-te vart hon skulle ta vägen. Då hon såg att ljuset brann i förvaltarens bostad, gick hon dit.

Förvaltaren och hans hustru blev mycket oroliga över hennes tillstånd, men de trodde inte på hennes berät-telse. Då reagerade hon häftigt och utropade: -Nej, jag drömde inte, och jag är inte galen. Jag ska genast gå min väg.

Förvaltaren och hans fru försökte lugna ned henne och ledsagade hen-ne till sjukhusets dörr. På det vaxade golvet sågs tydligt spåren efter doña Marias skor, och vid sidan av dessa fanns spåren efter skor utan klack, vilka framtill avslutades i en spets. Vid dörren, där avtrycken var som tydligast lät förvaltaren lägga omkull några stolar så att spåren skulle skyddas till man kunde genomföra en noggrannare undersökning. Ute på gräsmattan, just där den flygande farkosten befunnit sig, upptäcktes en cirkelrund fördjupning med ned-

Forts. på sid 10

"Vattenmonster" skrämde fiskare

En ganska så otrolig händelse på-stods ha inträffat nio år innan Salis-buryhändelsen i nordvästra delen av Förenta Staterna - faktiskt inte långt ifrån det område där den första stora UFO-vågen bröt ut år 1947. De upp-givna vittnena, William Fitzhenry, H L Beal, W L McDonald, J K Bell, Henry Blackwood och två gentlemän från östern, vilka inte ville ha sina namn omnämnda, hade gått ut med slupen Marion för att fiska ute i Puget Sound.

Följande berättelse, vilken citerar

en av 'gentlemännen från öster', publicerades i Tacoma (Washington) Daily Ledger den 3 juli 1893:

-Vi gick ut från Tacoma vid 16.30-tiden, lördagen den 1 juli, och då vinden blåste från sydost satte vi kurs mot Point Defiance, där vi äm-nade kasta ankar och pröva fiske-lyckan. Vi kastade ankar omkring kl 18.00. Vinden hade dött ut och vi ha-de ganska god fiskelycka. När vin-den åter började blåsa mycket kraf-tigt, föreslog McDonald att vi skulle sätta kurs mot Black Fish Bay, Hen-

derson Island, eftersom han kände till en fin forellbäck som rann ut i bukten, och där det också fanns en mycket fin plats att campa på.

Omkring klockan 20.00 lättade vi ankar och satte kurs mot Black Fish Bay, dit vi anlände omkring klockan 21.30. Vi gick iland och gjorde det trevligt för oss vid båten. Vi slog läger på stranden, och eftersom klockan vid det här laget redan var 23.00 lade vi oss för att sova då vi kommit överens om att vi i gryningen alla skulle upp på fötter igen. Cirka hundra meter från vårt läger hade några lantmätare slagit läger, men eftersom det var så pass sent ville vi inte störa dem utan beslutade oss för att kontakta dem följande morgon för att inhämta uppgifter om de bästa jakt- och fiskeställena på ön. Efter att några vitsar hade dragits lade sig pojkarna ned för att sova och efter en stund var det tyst.

-Jag somnade inte förrän vid midnatt, skulle jag tro, men exakt hur länge jag sov kan jag inte säga, för när jag vaknade skedde detta med ett så plötsligt ryck att jag aldrig kom på tanken att se på klockan, och när jag efter en stund verkligen tittade på den och på alla andras klockor, så hade dessa stannat.

-Jag är rädd för att ni inte kan ha den ringaste uppfattning om hur plötsligt hela lägret vaknade upp.

Ända sedan världen skapades tvivlar jag på att någon dödlig människa någonsin sett eller hört något hemskare. Jag befann mig mitt i en behaglig dröm, då helt plötsligt ett förfärligt oväsen fyllde den klara morgonluften, varvid hela luften omedelbart fylldes av en stark elektrisk ström, som fick varenda nerv i kroppen att sticka av smärta, och ett ljussken lika starkt som det man kan åstadkomma med en koncentration av flera båggljus blinkande hela tiden. Först trodde jag att det var ett åskväder, men då inget regn ackompanjerade det, och då både ljus och ljud kom utifrån bukten, vände jag huvudet i den riktningen. Om det är möjligt att bli vithårig av skräck så

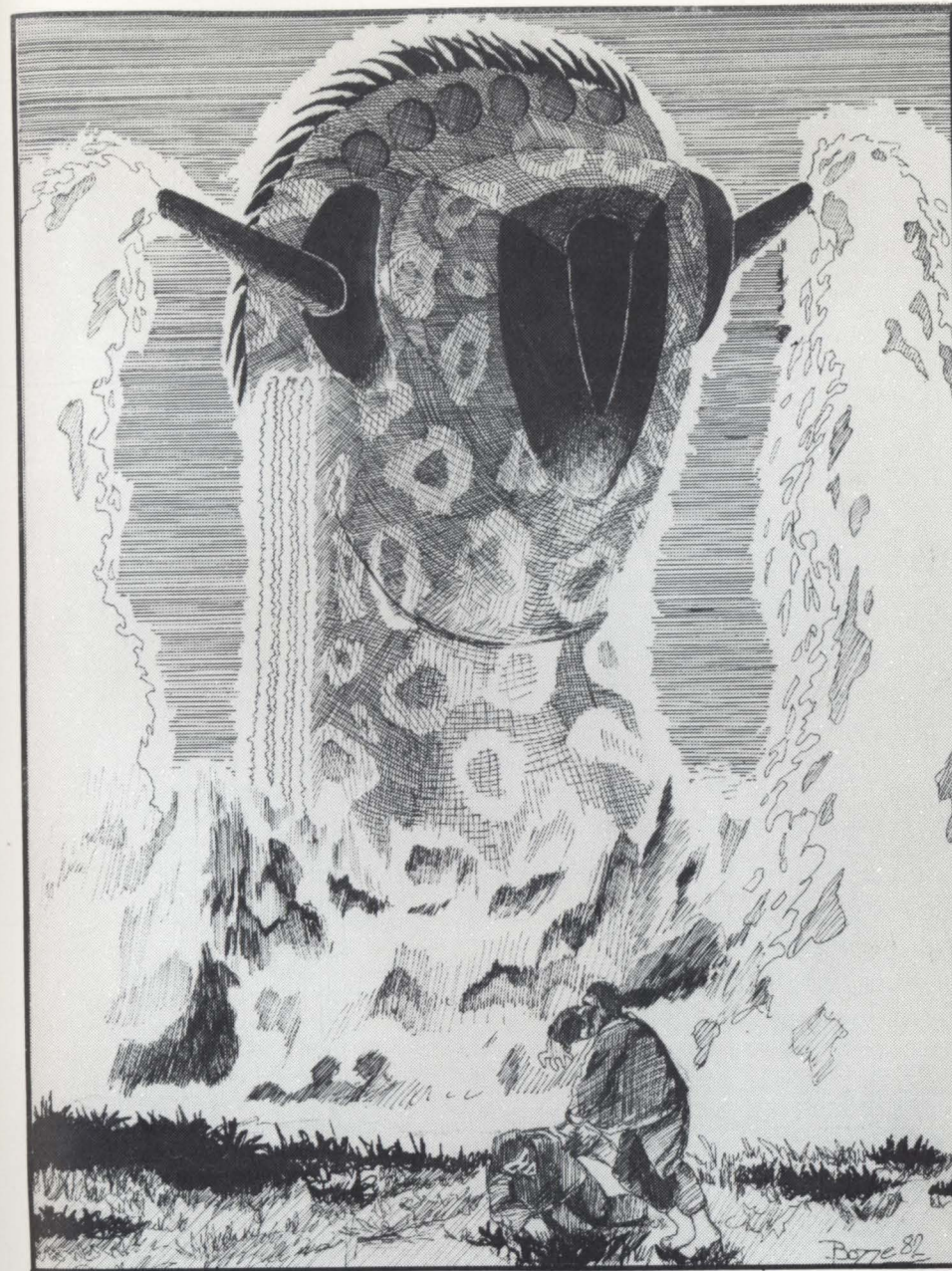
borde mitt hår ha blivit snövitt, ty rakt framför mina ögon fanns det hemskaste av monster.

-Vid det här laget hade hela lägret kommit på fötter, och detta gällde även männen i lantmätarnas läger som alla hade samlats på stranden till bäcken. Och så snart vi hade san-
sat oss började vi fråga oss om det vi såg inte var en hjärnprodukt, men vi fick snart ge avkall på denna idé för monstret drev sakta in mot stranden, och medan det närmade sig sprutade en vattenström, som såg ut som blå eld, ut ur dess huvud. Hela tiden verkade luften fylld av elektricitet, och varje man upplevde det som om han var iklädd en dräkt som bestod av fina nålspetsar.

-En av männen från lantmätarlä-
ret tog oförsiktigt några steg i riktning mot vattnet och träffades av några stänk, vilket resulterade i att han föll till marken och låg som död.

-McDonald försökte nå mannens kropp och dra den i säkerhet, men han träffades av några stänk av det vatten som spyddes ut av monstret och föll sanslös till marken. Vid det här laget var alla männen i båda sällskapen riktigt panikslagna, och vi rusade in i skogen för att sätta oss i säkerhet och lät de båda fallna männen ligga kvar på stranden.

-När vi nådde fram till skogen sände 'demonen från djupet' ut ljusblixtar som lyste upp omgivningarna flera kilometer, och hans rytande - som lät som dånet från åska - blev förskräckligt. När vi nått skogsbrynet tittade vi oss omkring och såg monstret ge sig iväg ut i riktning mot sundet, och på ett ögonblick försvann det under buktens vatten, men vi kunde en stund därefter spåra dess kurs genom ett starkt lysande sken, som fanns på vattnets yta. När fisken försvann omgavs vi av totalt mörker, och det dröjde ett bra tag innan vi hittade tillbaka till stranden där våra kamrater låg och vi kunde inte säga vad klockan var på grund av att den starka elektriska kraften hade stannat våra urverk. Vi fann så småningom McDonald och

Monstret drev sakta in mot stranden, och medan det närmade sig sprutade en vattenström, som såg ut som blå eld, ut ur dess huvud.

den andre mannen och blev lättade över att finna dem båda i livet, fast medvetlösa. Vi satte oss ned för att

invänta gryningen. Den kom, skulle jag tro, efter en halvtimme, och vid det laget, efter ett ihärdigt arbete

CARL-OLOF HOLMQUIST
SVARTINGTORP
LÄCKEBY
380 30 ROCKNEBY

83

Utgivarkorsband

UFO-INFORMATION Box 16, 596 00 Skänninge.

med de två männen, kunde de båda stå upprätt.

-Denna monsterfisk, eller vad man nu ska kalla den, var hela 45 meter lång, och dess tjockaste del var enligt min bedömning omkring nio meter i omkrets. Formen var oval och vad vi kunde se, var dess övre del täckt med mycket grovt hår. Huvudet var likt formen hos en valross men mycket större. Dess ögon, vilka tydligen var sex till antalet, var lika stora som en tallrik och mycket matta samt var de enda partier som aldrig var upplysta vid något tillfälle. Vid intervaller på ca 2,4 meter från huvud till stjärt omslöt kroppen av något som liknade kopparband. Den kraftigaste elektriska strömmen verkade komma från bandet närmast huvudet och det var från de första sex banden som det kraftigaste ljuskenet utstrålade. Nästan mitt på huvudet fanns två stora hornliknande föremål, men det kunde inte vara några horn för det var genom dessa som det elektriskt laddade vattnet sprutade ut.

-Dess stjärt, vad jag kunde se av den, var formad som en propeller, och verkade rotera, och det kan vara så att monstret skjuter sig fram genom vattnet med hjälp av denna pro-

pellerliknande stjärt.

-Det verkade som om detta underliga monster med viljan kunde utsända starka elektriska strömmar, som bildade magnetiskt kraftfält, vilket gjorde att varje person som kom inom denna krafts radie erhöll en elektrisk stöt.

-Jag behöver knappast nämna att vi såg till att mycket snabbt komma bort från platsen och sätta kurs mot Tacoma, och jag kan försäkra att jag inte har någon vidare lust att fiska något mer i denna bukt. Det finns alldeles för underliga innevånare i den. Jag kommer att sända en utförlig redogörelse till Smithsonian Institute, och jag tvivlar ej på att de kommer att sända ut några forskare för att undersöka.

Tydligen har vi här att göra med något slags maskinliknande anordning, som utformats som ett havsmonster. De elektromagnetiska effekterna, ljusen, kopparbanden och propellern leder oss till denna ofrånkomliga slutsats, trots berättarens teorier om att det varit fråga om en stor fiskmutation.

Källa: Flying Saucer Review, Vol 18
nr 3, maj - juni 1972.
Översättning: Sören Andersson.